

[Finansministeren]

Derfor holdt jeg mig til de mere generelle bemærkninger.

Jeg vil gerne sige til fru Birthe Nielsen – det er også i nogen grad et svar til hr. Tyroll – at når jeg har givet udtryk for en sympati for sigtet, for linjen, så knytter det sig til det at begrænse stigningstakten i de offentlige udgifter. Når regeringen går ind i det, er det, for at vi fortsat skal forblive et af verdens rigeste lande. Det må vi gøre det nødvendige for. Det er forudsætningen for, at vi fortsat er i stand til at opretholde et højt niveau i det danske samfund, også et højt socialt og sundhedsmæssigt niveau. Det gør man ikke ved at se bort fra realiteterne.

Jeg vil gerne nævne som eksempler på enkeltheder, vi kan have sympati for, at vi tror, at der på både udbygningen af veje og udbygningen af spildevandsanlæg er mulighed for en lavere takt end den, vi har arbejdet med, men jeg skal også gerne nævne eksempler på noget af det, vi ikke kunne drømme om at beskæftige os med, nemlig 1 kræmmedag for alle og indførelse af en lægeafgift. Derimod vil vi gerne være med til – det ligger også i regeringens forslag – genanvendelse af recepter.

Jeg kunne godt nævne en lang række detaljer, men jeg har villet holde mig til disse generelle bemærkninger ved første behandling, for jeg tror, det tjener en fælles interesse.

Jeg er imidlertid nødt til at sige til sidst, at der er et misforhold mellem det, venstre siger man får ud af dette, og så det provenu, man selv beregner. 3,2 mia kr. siger man dette giver. Det tror jeg nu ikke passer, men o.k., det må vi så lade stå for venstres skøn. Men hvis det passer og det er i 1979-prisniveau, så svarer det præcis til det besparelsesniveau, som regeringen og de kommunale organisationer har arbejdet med. Det vil sige, at hvis venstre har ret i, at dette fører frem til en udgiftsreduktion på 3,2 mia kr., så havner vi lige bestemt i en stigningstakt på 2 pct. i 1981, målt i forhold til 1980. Jeg siger ikke dette for at chikanere venstre, jeg siger det, fordi vi må tale om de samme ting. Hr. Svend Erik Hovmand mangler altså stadig væk i forhold til kommunerne ud over dette en yderligere besparelse på 2,6 mia kr., hvis han vil nå et uændret udgiftsniveau for de kommunale udgifter for det kommende år. Jeg skal ikke kunne sige, om venstre kan fin-

de denne. Jeg tror, det er nyttigt, at vi fører de forhandlinger videre, vi er i gang med.

Thorndahl (FP):

Det er kun en enkelt bemærkning til hr. Svend Erik Hovmand, der så rigtigt fastslog heroppe, at dette beslutningsforslag giver lempelige regler, men disse lempelige regler; for det kommunale forbrug giver ikke i sig selv en besparelse. Det er ikke en besparelse, men det giver en mulighed for besparelse, det er vi enige i. Men sådan er forslaget ikke lagt op. Så vidt jeg forstod, men jeg vil da gerne korrigeres, indgår det som et ikke uvæsentligt element i venstres samlede besparelsesforslag. Det skal altså kunne gennemføres. I fremsættelsen siger man to ting. For det første sigter forslaget på større kommunal selvstændighed. Det sigte er vi enige i; det er der også meget bred enighed om her i tinget. Men man siger videre, at effekten af dette forslag indgår i den samlede besparelse i venstres forslag. Denne effekt er ikke 5 flade øre værd, medmindre man altså sørger for, at den kommer i hus, medmindre man sørger for at styre den. Som det også er sagt af finansministeren og andre, ligger kommunerne i bred almindelighed over de standarder, der er fastlagt fra centralt hold – helt afhængigt af, hvad man har råd til i den enkelte kommune, helt afhængigt af, hvad borgerne tjener. Stort set ud fra princippet om, at jo mere velbæjret man er i kommunen, jo mere behov har man for f. eks. social bistand. Sådan kommer det faktisk til at ligge.

Hvis venstre vil gøre det reelt og ærligt, synes jeg ikke, man skal tale om effekt, som man gør i bemærkningerne, hvor man siger:

»På grundlag af ovenstående vil den samlede kommunale besparelseseffekt i forhold til de samlede forventede kommunale udgifter kunne opgøres til ca. 3,2 mia kr. i 1981.«

Det er ikke rimeligt, hr. Svend Erik Hovmand, når man ikke vil gennemføre det. Man vil give mulighed for, at kommunerne gør det, men det er jo helt vilkårligt, om kommunerne gør det, og der er ikke noget, der tyder på, at kommunerne vil gøre det, i hvert fald ikke i et omfang, der ligner de 3,2 mia kr. Det er en meget stor reduktion i det samlede kommunale forbrug, og der er efter min bedste overbevisning intet, der tyder på, at kommunerne af sig selv vil gennemføre en